

Su Bulutu Severse

– TülayMaviYıldırım · 21 Haziran 2024

SU BULUTU SEVERSE

Yabani bir rüzgârın önünde,
Özgürlük ölümle yan yana
Metrelerce ileriye sürükleniyordu..
Altın sarısından giderek beyaza
Ömrünün son kertesine yol alırken
Sihirli bir küreyi andıran güneyikler
Bütün ovayı kaplamıştı

Rüzgârın üflemesiyle kolaycacık
Merkezinden ayrılan
Acı bir çiğliğe dönüşen pamukçuklar
Havada uçuşuyordu..
Göz alabildiğine matemle, sisle
Dolup taşıyordu asfalt yol
Çiziklerden kan sızarken acı uykudaydı..

Her şey fısıldıyordu,

Hiçbir şeyin konuşmaya cesareti yoktu
Ayak parmaklarının üzerinde yürüyen
Bir gölge gibiydi ölüm
Gelip yakından emanetlerine bakıyordu
İkisi de baygındı,
Bilincin son çıkışında oyalanıyorlardı..

Yaşam, yanı başlarına diz çökmüş
Dağılan saçlarını üzerlerini düzeltiyor
Yüzlerini ve moraran yerlerini okşuyordu
Gözyaşları bir türlü dinmiyor
İçli içli hıçkırarak ağlayışları
Sanki dünyadaki tüm hüznlerin
Sağlamasını alıyordu..

Artık taşıyamadığı göz kapaklarını
Uslucacık açmaya çalışırken
Bir anda göz çukuruna dolan
Acıyla tanışıverdi kadın..
Sol şeritte, parçaları dağılmış motosikleti,
Bilinci kapalı adamı gördüğünde
Dayanma gücünün sınırlarını çizecekti

Siyah ve beyaz
Ateş ve buz
Kin ve merhamet
Yok oluş ve varoluş..
Sayısız kutup çifti arasında
Aklını kaçırmamak için bağırıyordu kadın:
"Hayıııııııı. Şimdi gidemezsin..!"

Mavi Yıldırım